

Fru Sophie Hæstorp Andersen spørger, hvem der skal vurdere, hvad alvorlig sygdom er. Det er et godt spørgsmål, men vi har jo i anden lovgivning betegnelsen »alvorlige sygdomme«, og i nogen lovgivning er der endda nævnt en række sygdomme og redegjort for, hvad man f.eks. må foretage implantationsdiagnostik for, altså fosterdiagnostik, hvad man må undersøge for, og hvad man må fjerne fostre for, osv., osv. Der er en lang række love, som indeholder de bestemmelser.

Fru Sophie Hæstorp Andersen nævnte nogle andre spørgsmål, som er meget, meget relevante, og det understreger bare det, som jeg også sagde i mit indlæg: der er alt for mange usikre ting, og lovforslaget rejser flere spørgsmål, end det giver svar.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Først og fremmest tak for en rigtig god og spændende debat.

Der er en stor kreds af ordførere, der med stort engagement har bakket op om lovforslaget her, om end der også er rejst nogle spørgsmål. Men en stor kreds af ordførere har ikke mindst i de korte bemærkninger her til sidst bidraget til at fjerne en række uklarheder i forbindelse med fru Tove Videbæks indlæg, og det skal jeg takke for. Det kan jo spare mig noget.

Må jeg bare sige samlet, at jeg synes, vi skal have respekt for hinandens holdninger. Det kræver også, at vi respektfuldt gengiver hinandens holdninger, og jeg deler fuldstændig det synspunkt, som fru Else Theill Sørensen med flere har givet udtryk for: at det tenderer til – lad mig sige det pænt – en lidt sjusket omgang med citater, når man skaber det indtryk, at regeringen vil gå videre, end den rent faktisk vil.

Der har været rejst en række spørgsmål. Jeg kan næppe svare fyldestgørende på dem alle sammen, og en del har også en karakter, som nok bedst egner sig til udvalgsarbejdet. Men må jeg starte med at sige til fru Lene Garsdal, som spørger til dette kissejav, og hvorfor forslaget er fremsat nu. Er det den fæle medicinalindustri, eller hvem det nu var, der er i spil her? Til det spørgsmål må jeg blot sige, at der ikke er nogen fæle kræfter på spil, for de, der er på spil, er sådan set et stort, massivt flertal i Folketinget, hvortil også fru Lene Garsdals eget parti hører.

Kl. 16.55

Jeg skal henlede opmærksomheden på, at der var en forespørgselsdebat i Folketinget den 28.

november sidste år, hvor der blev fremsat et forslag til vedtagelse, som samtlige partier på nær Kristeligt Folkeparti bakkede op. I den vedtagelse blev regeringen forpligtet til i foråret 2003 – det er her, vi befinder os nu – at melde tilbage over for Folketinget med regeringens bud på en besvarelse af de spørgsmål, som Genteknologisk Udvalg stillede, så det er sådan set i respekt for Folketinget, regeringen er vendt tilbage med et lovforslag. Det håber jeg ikke at man vil kritisere os for.

Jeg er glad for, at bl.a. fru Ester Larsen, men også en række andre ordførere, så præcist har fremhævet det, der også fremgår af mine kommentarer til høringssvarene, som er oversendt til Sundhedsudvalget og dermed fru Tove Videbæk: hvert enkelt forskningsprojekt skal godkendes i det videnskabetiske komitéssystem. Det er en forudsætning, som også gælder for dette lovforslag, og det betyder altså, at bestemmelserne i forslaget om en ny komitélov, hvori der ikke kræves godkendelse for cellelinjer, der allerede er godkendt én gang i et videnskabetisk komitéssystem, ikke skal finde anvendelse ved forskning, der vedrører stamcellelinjer, der er dannet fra et befrugtet æg.

Det er altså meget, meget klart tilkendegivet, og der findes jo også metoder til yderligere at fremhæve det, hvis Folketingets Sundhedsudvalg føler, at det skal trækkes frem i en betænkning eller andet. Det skal jeg ikke stå her og belære nogen om, men jeg vil bare gerne sige, jf. det jeg startede med at sige om at have respekt for hinandens holdninger og dermed også respektfuldt gengive hinandens holdninger, at der er ikke skyggen af tvivl om, hvad der er den juridiske intention.

Så har der været rejst spørgsmålet om, hvilke sygdomme der må forskes i. Fru Tove Videbæk siger, at dette lovforslag er langt mere liberalt end de love, der findes alle andre steder. Må jeg påpege, at sådan som jeg har forstået det og efter de oplysninger, jeg har, er forslaget helt på linje med den lovgivning, der findes i f.eks. Sverige. Nu kan man jo altid diskutere, hvor liberalt et land det er, men der er nuancer i den måde, man har lovgivet på i de forskellige lande.

For mig er der ingen tvivl om, at intentionen med at foretage denne vanskelige afvejning mellem den beskyttelsesinteresse, det befrugtede æg har krav på, og hensynet til at kunne forske med henblik på at kunne imødegå sygdom i fremtiden, er en afvejning, som falder ud til forskningens fordel med henblik på at forebyg-